

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 006738 12 Кж 2
Бања Лука, 08.02.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против осуђеног М. Б., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката М. Ц. из Б. Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 006738 12 Квл од 27.11.2012. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.02.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног М. Б., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 006738 12 Квл од 27.11.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 006738 12 Квл од 27.11.2012. године, одбијен је захтјев браниоца осуђеног М. Б. за понављање кривичног поступка завршеног правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 006738 11 К од 01.07.2011. године (која је потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 006738 11 Кж од 20.12.2011. године), којом је оглашен кривим због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавила бранилац осуђеног због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и поступи у складу са Законом о кривичном поступку.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, а и по службеној дужности да ли је на штету осуђеног повређен Кривични закон, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС и сходној примјени одредбе члана 338. истог Закона, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка је у уводу жалбе само наведена као основ побијања првостепене пресуде, међутим, у образложењу те жалбе, аргументима није указано нити на један од облика тих повреда, прописаних у одредби члана 311. став 1. и 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник РС“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Приговорима садржаним у жалби браниоца осуђеног, се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак побијаног рјешења да нови докази, на којима се темељи захтјев за понављање поступка, нису подобни да доведу до понављања кривичног поступка. Разлоге за такав закључак, као мјеродавно образложене и ваљане, овај суд у цјелости прихвата и њихова правилност се изнесеним жалбеним аргументима, не може оспорити.

Наиме, супротно изнесеним жалбеним приговорима, овај суд налази да је првостепени суд након што извршио извиђај и саслушао свједоке М. Н. и А. П., правилно утврдио да ни ови свјedoци, као ни лица која су наведена у захтјеву браниоца за понављање поступка, немају непосредна сазнања о предметном догађају, те да се ни осталим предложеним доказима из захтјева, не доводи у сумњу чињенично утврђење правоснажне пресуде Округног суда у Бања Луци.

Дакле, првостепени суд је правилно оцјенио да нови докази из захтјева за понављање поступка, ни сами за себе, а ни у вези са доказима изведеним у поступку чије се понављање тражи, нису подобни да проузрокују његово ослобођање или његову осуду по блажем кривичном закону.

Стога је жалбу браниоца осуђеног ваљало одбити и одлучити као у изреци овог рјешења, на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић